Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36538
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

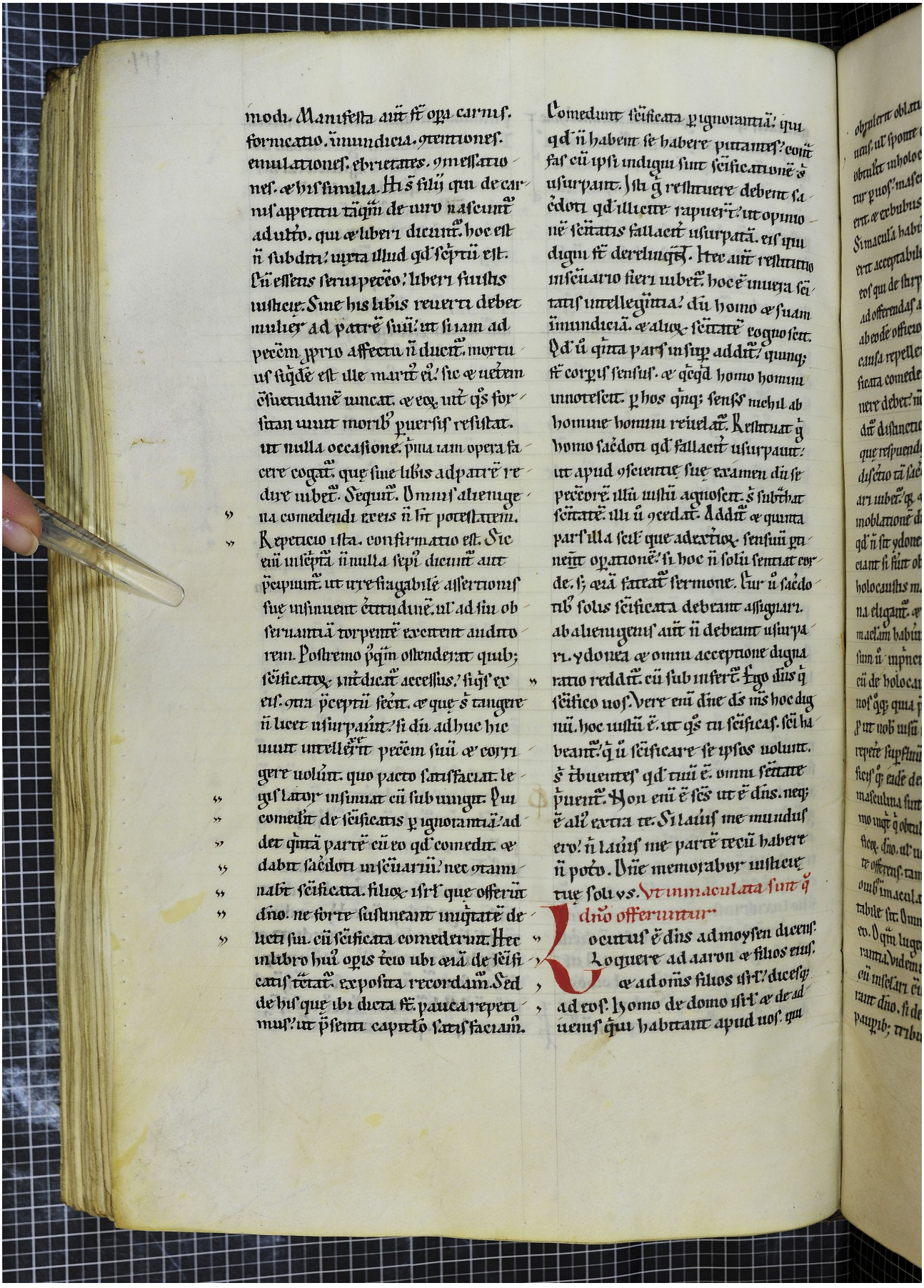

modu. Manifesta aũt ff opa carnis.
formicatio. ĩmundicia. gemiones.
emulationes. ebrietates. g̃messatio-
nes. hĩ similia. His s̃ filij qui de car-
nis appetitu tãq̃m de uro nascuñ
adultro. qui æ liberi dicuñ. hoc est
ñ subdti: ut ita illud qd̃ sẽptũ est.
Cũ esses seruꝰ peccto: liberi fiunt is
ustice. Sine his libis reuerti debet
mulier ad patrẽ suũ: ut si iam ad
peccm ꝓpio affectu ñ ducuñ. mortu
us siq̃dẽ est ille marꝰ ei: sic æ uetan
ẽsuetudinẽ uincat. æ eo ut q̃s for-
sitan uiuat moribꝰ puersis resistat.
ut nulla occasione. ꝓua iam opera fa
cere cogat. quę sine libis ad patrẽ re
dire uibeñ. Sequit. Omnis abstinẽ-
na comedendi ereis ñ fit potestatem.
Repetitio ista. confirmatio est. Sic
eũ uisẽptã ñ multa sẽpi dicuñ aut
ꝑcipuñ. ut irrefragabilẽ assertionis
suę insinuent ẽtitudinẽ. ut ad sin ob
seruantiã torpentẽ excitent audito
rem. Postremo ꝓpm ostenderat quib;
sẽificatoꝝ uitet accessus: sigt ex
est. ona ꝑcepta fecit. æ quę s̃ tangere
ñ licet usurpauit: si dñs adhuc hic
uiuit intellẽre peccm suũ æ corri
gere uolũt. quo pacto satisfaciat le
gis latoꝝ insinuat cũ subiungit. Qui
comedit de sẽificatis ignorantiã: ad
det q̃ntã partẽ cũ eo qd̃ comedit. æ
dabit sacdoti insciarũ: nec otamit
tabit sẽificata. filioꝝ isrl quę offerũt
dño. ne forte sustineant iniquitatẽ de
licti sui. cũ sẽificata comederint. Hec
in libro huj operis ꝛcio ubi eã de sẽifi
catis tractat. exposita recordam. Sed
de his quę ibi dicta ff. pauca repeti
mus: ut ꝓsentia capitlo satisfaciam.

Comedunt sẽificata ignorantiã: qui
qd̃ ñ habent se habere putant: cuiñ
fas eũ ipsi indigni sint sẽificatione: s̃
usurpant. Isti g restituere debent sa
cdoti qd̃ illicite rapuerũt: ut opimo
nẽ sẽitatis fallacẽ usurpatã. eis qui
digni ff derelinq̃t. Hec aũt restitutio
inscio sacro fieri uibeñ. hoc ẽ inuita sci
entis: intelligẽtia: dũ homo æ suam
ĩmundiciã. æ alioꝝ sẽitatẽ cognoscit.
Qd̃ ũ q̃nta pars insup addat: quinq;
ff corpis sensus. æ q̃q̃d homo homini
innotescit. ꝓ hos q̃nq; sensꝰ michi ab
homine homini reuelat. Restituat g
homo sacdoti qd̃ fallacẽ usurpauit:
ut apud oscientię suę examen dũ se
peccorẽ illũ iusti agnoscat. s̃ subtrahat
sẽitatẽ. illi ũ q̃cedat. Addit æ quinta
pars illa scil̃ que adiectiꝝ sensuũ pu
nitiõ operationẽ: si hoc ñ solũ sentiat cor
de. si; eã faciat sermone. Cur ũ sacdo
tib̃ solis sẽificata debeant assignari.
ab alienigenis aũt ñ debeant usurpa
ri. ydonea æ omni acceptione digna
ratio redditur. cũ sub inferit. Ego dñs q̃
sẽifico uos. Vere eũ dñe ds ms hoc dig
nũ. hoc iustũ ẽ. ut q̃s tu sẽificas. sẽi ha
beant: q̃ ũ sẽificare se ipsos uolunt.
s̃ ibuentes qd̃ tuũ ẽ. omnẽ sẽitatẽ
ꝓuenit. Non eũ ẽ sẽs ut ẽ dns. neq;
ẽ alĩ extra te. Si latus me mundus
ero: ñ latus me partẽ tecũ habere
ñ poto. Dñe memorabor iustitię
tuę solius. Vt immaculata sint q̃

dño offerunt

Locutus ẽ dns ad moysen dicens:
Loquere ad aaron æ filios eius.
æ ad omẽs filios isrl: ꝛ dices ei
ad eos: Homo de domo isrl æ de ad
uenis q̃ui habitant apud uos. qui